

F. t. l. om konsulære forbindelser.

lysnings- og andre afgifter vedrørende fast ejendom (se dog artikel 32 for så vidt angår chefsboliger og repræsentationsejendomme).

I stk. 2 fastslås, at repræsentationens tjenestepersonale skal være fritaget for afgifter og skatter af den løn, de modtager for deres tjeneste. En betingelse for fritagelsen i Danmark er dog ifølge artikel 71, at de pågældende hverken er danske statsborgere eller fast bosatte her.

I stk. 3 fastslås det, at konsulatsmedlemmer, der beskæftiger personer, der ikke er skattefri, eksempelvis privat hushjælp, skal overholde de forpligtelser, som pålægges arbejdsgivere i modtagerlandet angående påligning af indkomstskat.

Den stipulerede skattefrihed for så vidt angår lønnen fra konsulatet ydes konsularembudsmand i Danmark, der ikke er danske statsborgere, i medfør af lov nr. 100 af 31. marts 1967 (kildeskatteloven) § 3, stk. 3.

For så vidt angår ejendomsskatter henvises til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, senest lovbekendtgørelse nr. 13 af 19. januar 1967, § 7, stk. 1, litra c og § 20.

Den i artikel 34, litra f omhandlede fritagelse for tinglysnings- og andre afgifter i de i artikel 32 omhandlede tilfælde af køb af fast ejendom til brug for kancelli og chefsboliger findes der ikke hjemmel for i dansk ret, men i praksis har man hidtil skaffet afgiftsfritagelse ved optagelse af tekstanmærkning til finansloven.

I artikel 50 bestemmes, at modtagerstaten i overensstemmelse med sådanne love og bestemmelser, som den måtte vedtage, skal tillade indførsel af og yde fritagelse for alle toldafgifter, skatter og tilsvarende afgifter bortset fra gebyr for opbevaring, kørsel og lignende på effekter til repræsentationens officielle brug, effekter til personligt brug for en konsulatsembedsmand eller for de til hans husstand hørende familiemedlemmer, herunder effekter til brug ved hans bosættelse.

I medfør af stk. 2 gives der konsulatsfunktionærerne tilsvarende rettigheder for så vidt angår effekter, der indføres ved deres første indflytning.

Toldfritagelse i overensstemmelse med artikel 50 kan indrømmes i medfør af § 35, nr. 2, i toldlov af 18. december 1970.

I stk. 3 fastslås det, at konsulatsembedsmænd og de til deres husstand hørende familiemedlemmer skal være fritaget for toldeftersyn for så vidt angår personlig bagage. Der er imidlertid mulighed for toldmyndighederne til at efterse bagage, såfremt der er alvorlig grund til at antage, at den indeholder andre effekter eller effekter, hvis indførsel eller udførsel er forbudt ved modtagerstatens love og be-

stemmelser eller underkastet kontrol i medfør af dennes karantænelovgivning. Et sådant eftersyn skal foretages i overværelse af de pågældende.

Ifølge artikel 51 skal modtagerstaten i tilfælde af, at et konsulatsmedlem eller et til hans husstand hørende medlem af hans familie afgår ved døden, tillade udførsel af afdødes løsøre, se litra a.

Det fastslås i litra b, at modtagerstaten ikke er berettiget til at opkræve dødsboafgift eller arveafgifter for løsøre, der befinder sig i modtagerstaten som følge af, at den pågældende gjorde tjeneste der.

I artikel 52 bestemmes, at modtagerstaten skal fritage konsulatsmedlemmer og deres familie for alle personlige tjenesteydelser, borgerligt ombud af enhver art og militære forpligtelser i forbindelse med beslaglæggelse, militære ydelser, indkvartering m. v.

I artikel 53 fastslås, at forrettigheder og immuniteter nydes fra det tidspunkt, et berettiget konsulatsmedlem ankommer til modtagerstatens territorium, eller, hvis han allerede befinder sig der, fra det øjeblik han overtager sine opgaver. Når et konsulatsmedlems virksomhed ophører, bevarer han forrettigheder og immuniteter, indtil han forlader modtagerstaten eller, hvis han forbliver der, indtil udløbet af et rimeligt tidsrum. Dette gælder også i tilfælde af væbnet konflikt. Immuniteten for så vidt angår embedshandlinger består dog uden tidsbegrænsning. I tilfælde af død nyder et konsulatsmedlems familiemedlemmer fortsat forrettigheder og immuniteter indtil udrejsen eller hvis de forbliver der, indtil udløbet af et rimeligt tidsrum.

I artikel 54 omhandles de forpligtelser, der påhviler trediestat, når en konsulatsembedsmand passerer eller opholder sig i landet, når han har fået visum, såfremt et sådant er nødvendigt, og er på vej til sin post eller på hjemrejse til eget land. Trediestat skal yde de i konventionen omhandlede rettigheder, der er nødvendige for at sikre rejsen. Trediestat skal ligeledes give frihed og beskyttelse ved transit af officiel korrespondance og ved transit af kurerer. De samme regler gælder, såfremt tilstedeværelse på territoriet skyldes force majeure, hvilket især vil kunne finde sted i praksis ved nødlanding af fly.

I artikel 55 fastslås i stk. 1, at alle personer, der nyder forrettigheder og immuniteter, er forpligtet til at overholde modtagerstatens love og bestemmelser. Det fastslås endvidere, at det er deres pligt ikke at blande sig i opholdsstatens indre anliggender.

Repræsentationens lokaler må ikke benyttes på en måde, der er i strid med dens egentlige opgaver ifølge stk. 2.

I stk. 3 fastslås, at de nævnte bestemmelser ikke